

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Alloquitur suspiria, & lacrimas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

AMORVM

Non pretium mihi te, filium non abstulit aurum,
 Quæq; animos capiunt munera magna leues.
 Sed quid liuenter in me conuertitis hydros,
 Infastasq; faces Thisiphonea cohors?
 Parate crudeles Erebi Ditisq; ministræ,
 Et canis, & Stygij lurida cymba senis,
 Parcite, non uestrum est manes retinere poetæ,
 Elysia est nobis namq; parata domus.
 Illic nos nitidi manet aurea Musa Catulli,
 Cuius adhuc etiam Lesbia in ore sonat.
 Cui tantum dicunt hi se debere libelli,
 Quantum nec caro filia blanda patri,
 Quam iuueni ardenti multa cum dote maritam
 Perducit cari coniugis in gremium,
 Illa suo grates persoluit læta parenti,
 Quod dederit nomen coniugis ac dominae.
 O' quicunq; meum comitati funus amici,
 Viuite felices commemorosq; mei,
 Etsi quando nouos tulerit Campania uates,
 Nanq; illa & domus & patria Pieridum est.
 Illa mihi puero sedem, studiumq; Camoena,
 Illa mihi nomen contulit ac dominam,
 Dicite me iuuenem perijisse in amore, meæq;
 Vniat quod fuerit foemina causa necis.

ALLOQVITVR suspiria & lacrimas.

O' Iucunda mei suspiria nuntia cordis,
 O' oculi nunc iam flumina, non oculi.
 Hæc mandata meæ constanter ferte puellæ.
 Gaudeat ut solita est fletibus illa meis.

Sensisti ne graues immutis Cinnama poenas,
 Sensisti ne meus quàm miserandus amor?
 Perfida me crucias, cum possis sola iuuare.
 Heu heu nam per te perfida nunc morior.
 Quàm leuiter poteras fato subducere amantem,
 Sed moriar. titulus sit mihi mortis Amor.
 Si non magna satis perisse in amore puella.
 Quantulacumq; tamen gloria dulcis erit.
 Pallidus à misero cessisset corpore langor,
 In uultu si quid dulce notasset amor.
 In uerbis si mite aliquid. spes omnis amantum
 Ex oculis, oculi nil nisi triste ferunt.
 Ore Arabum nemus inspirans, uer ore remittis,
 Vnde tibi nomen Cinnama dulce fuit,
 Oscula si summis saltem mihi pacta labellis,
 Concessum ambrosio si semel ore frui.
 Languidulis animam poterastum reddere membris,
 Et nudum Inferno me reuocare lacu.
 Non mala Persephone letum properasset acerbum,
 Non iuueni pallens Styx adeunda foret.
 Non Phlegethontæ sentirem incendia ripæ,
 Eumenidumq; , angues, terrificumq; canem.
 Sed tecum caræ duxissem blanda iuuentæ
 Tempora, subq; tuo factus amore senex.
 At tu sancta Venus nostro succurre labori.
 Tu dea tu uati Cypria parce tuo.
 Diligat illa suumq; & amans suspiret amantem,
 Et iungi cupiat pectora nostra suis.
 Proq; meis lacrimis totidem succende fauillas,
 Omnia sint illi cognita nostra mala.

AMORVM

Quem fugit atpiat, quem non est passa iuuare,
 Nunc amet, uratur sic magis inq; dies.
 Sancta fauet, iamq; & placidis arrisit ocellis,
 Aureolumq; dedit lux mea basiolum.
 Basiolum nigra quo me reuocauit abunda,
 Atq; animam fessis reddidit articulis.
 Quo sine non Arabum syluæ, non rura Sabæa,
 Ambrosiæ spiret nec sine mollis odor.
 At tibi seruati tanto pro munere uatis,
 Sudabunt tepidis turca dona focis.
 Et tibi cantabit laudes mea tibia, per te,
 Cinnama dura prius, Cinnama facta bona est.

AD CINNAMAM.

c Vm me cogit amor quicquam maledicere de te,
 Dispeream, si non Cinnama discrucior.
 Discrucior, uerum tanto succendor amore,
 Ut peream, si non quæ uelit ira, loquor.
 Poena tamen præsto est, nam uix dum lingua locuta est,
 Cum mihi fit subito flebile cordolium.
 Pœnitet & caram dictis læsisse puellam,
 Ac misero in lacrimas uertitur ira mihi.

DE SVAVITATE AMORIS.

b Landitijs amor est, & suauis mollior omni,
 Melle quoq; est dulci dulcior, ac melior.
 Hoc condimento cœlestis mensa deorum
 Vescitur, iccirco gratior Ambrosia est.
 Nanq; ubi non amor est, ubi non miscentur amoris
 Suania, nil lauti, nilq; leporis inest.